

21 Μαΐου 2013

Η αγιότητα του Μεγάλου Κωνσταντίνου.(Θ. Ι. Ρηγινιώτη)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Θα πρέπει να αναγνωρίσουμε νηφάλια ότι ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Α΄, κόκκινο πανί για τους κάθε είδους πολέμιους του χριστιανισμού, είναι και μέγας και άγιος.

Η παύση των διωγμών και οι αποφάσεις περί ανεξιθρησκίας, γεγονότα τεράστιας ιστορικής και ανθρωπιστικής σημασίας, αρκούν για να επιβεβαιώσουν του λόγου του αληθές· επειδή όμως το όνομά του έχει περιβληθεί με διάφορους αντιχριστιανικούς μύθους, ας εξετάσουμε την περίπτωση του κάπως εκτενέστερα.

Δεν υπάρχει καμιά επίσημη εκκλησιαστική απόφαση που να ανακηρύσσει άγιο τον Κωνσταντίνο, ούτε και σημειώνεται κάπου η αρχή της απόδοσης τιμής αγίου προς αυτόν.

Με το μεγάλο σύγχρονό του Πατέρα της Εκκλησίας Μέγα Αθανάσιο ήρθε σε

σύγκρουση, λόγω μιας όψιμης υποστήριξης προς τον Άρειο, ο δε ιστορικός και βιογράφος του Ευσέβιος Καισαρείας δεν είχε το κύρος που θα του επέτρεπε να επιβάλει κατά κανένα τρόπο μια «αγιοποίηση» του Κωνσταντίνου.

Τέλος, οι διάδοχοί του πολέμησαν να γκρεμίσουν αυτά που ο ίδιος είχε ονειρευτεί· ο Κωνσταντίνος υποστήριξε τον αρειανισμό, κατάργησε την πίστη της Συνόδου της Νίκαιας και δίωξε τους ορθόδοξους, το ίδιο και ο Ουάλης, ενώ ανάμεσά τους ο Ιουλιανός επίσης υπέσκαψε την Εκκλησία με κάθε τρόπο (και με αίμα **[1]**) προσπαθώντας να παλινορθώσει την εθνική θρησκεία της θεουργίας και των αναρίθμητων θυσιών (βλ. για τον Ιουλιανό τη μονογραφία του Ιωάννη Κ. Τσέντου *Ιουλιανός ο Παραβάτης*, εκδ. Τήνος, Αθήνα 2004 - υπάρχει και στο Διαδίκτυο).

Ο Κωνσταντίνος λοιπόν αγιοποιήθηκε από το λαό. Το φανερώνει το πλήθος των χριστιανών που φέρουν το όνομά του.

Ο Ευσέβιος καταγράφει ότι, αμέσως μετά το θάνατό του, ο στρατός ξέσπασε σε θρήνους, από τον τελευταίο οπλίτη μέχρι τους ανώτερους αξιωματικούς, για «το σωτήρα, το φύλακα, τον ευεργέτη... τον αγαθό ποιμένα», ενώ παρόμοιες ήταν οι αντιδράσεις του λαού, όταν το σκήνωμά του μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη (P.G. 20, 1220-1224). Και ήταν φυσικό, εφόσον «βαθύς ανθρωπισμός και μέριμνα διά την δικαιοσύνην χαρακτηρίζουν τα νομοθετικά κοινωνικά μέτρα, άτινα έλαβεν ο Κωνσταντίνος μετά την σύνοδον της Νικαίας.

Διάκειται δυσμενώς προς την παλλακείαν και απηγόρευσε το βάρβαρον έθιμον των αγώνων των μονομάχων.

Δεν επιτρέπει να χωρίζουν τας οικογενείας των δούλων, όταν τα πωληθέντα κρατικά κτήματα, εις ά μέχρι τότε διεβίουν, διενέμοντο μεταξύ των νέων δικαιούχων. [\(περισσότερα...\)](#)